

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 490. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640688448/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Morgen, da Flodens Vande lysnede, var hendes Legeme visnet og hendes Øjne graa som Stenen.

-- Mangfoldige som Dalens Aks vokser Kvinderne! siger Murabiten. Allah læge din Sjæl og stryge Soten af dit Hjærte.

AKBAR. Min Sjæl er brudt som et Sværd, og Dagene, som gaar, huler mit Hjærte. Alle Vegne, hvor jeg vender mig, er hun ---

Jeg saa dem, Kvinderne --- i Torvets Sol saa jeg dem --- og mit Blod stærknede som Leret, og Sorgen var over mig. Igennem Byens Gader løb jeg, og jeg raabte hendes Navn, og jeg hviskede det og kaldte. Ind i mit Hus løb jeg, gennem Kamres og Ganges Skygge; men der var tomt som i en fremmeds Bolig, og mine Slaver, som saa mig, kastede sig ned, --- Allah! Allah! raabte de og græd. Og ud langs Floden løb jeg, og de mætte Gribbe vaagnede mellem Klipperne og skreg ---

MURABITEN. Søn af Nedim, bliv her i Bjærgets Hule, og lad dine Fødder hvile. Ørkenens Fred vil gøre din Sorg stille, og du vil atter vende tilbage til dine Heste og Slaver, og Kvinderne vil synge for dig, og dine Dage blive milde.

AKBAR. Evig er jeg ene --- ene levende. Hvad jeg ser, fylder mig med Død. Glemte af den døde lever jeg ---

MURABITEN. Ørkenens Sol brænde din Forstand, og Sandet visne din Fod. Daarens Tale flyder af din Mund!

-- I Ørkenens Sand vil jeg skjule mit Ansigt, siger Akbar. I Ørkenens Sand vil jeg skjule mit Ansigt, til min Aande standser. --- som hendes Læber brænder det hede Sand ---

Men til dig, siger han og ser paa Murabiten, til dig vil Mændene fra Staden komme og spørge dig om mig, og du skal pege paa Ørkenen, som er uden Grænser, og din Mund skal tale Sorgens jamrende Vanvid!